

het schoon geheel valt onverbiddelijk op den bodem.

Om te voldoen aan de Wet van 1853 is in het allerminste geen Reglement noodig. Wie de Kerkenorde van 1619 opgeeft als te zijn zijn Statuut, heeft al gedaan wat van hem geveerd wordt.

Dat er enkele kerken zijn, die dit Reglement nog niet aanvaardden, zegt niets, overmits als het er op aankomt niet deze *rari nantes in gurgite vasto*, maar wel de aan het Reglement gebondene kerken den doorslag geven; en voorts elke kerk ook zonder afzonderlijke toestemming, er aan vastzit, doordien de Synode er aan vastzit, waardoor zij leeft.

Dat alle kerken het zelfstandig aannemen beteekent al evenmin iets. Immers men weet te over, wat er van aan is van het zelfbewustzijn waarmee dit geschied is.

En dat de gemeenten nu heur eenheid alleen maar gevoeld hebben door het één pak van 300 brieven die één man naar den Haag zond, welnu daar zat het juist in. Dat één pak maakte dat men één globale erkenning erlangde, en dat de Overheid voortaan slechts één Christelijke Gereformeerde Kerk kende met 300 afdeelingen.

De uitnodiging dat ook wij zitting konden nemen in zulk een geheel, zonder ons speciaal te verbinden, doet dus niets tot de zaak af.

Synodaal-presbyteriaal willen we wezen, maar juist dit Reglement schied, hoe onmerkbaar ook, een niet-presbyteriaal voor alle gemeenschappelijke genootschap.

Het slot van Ds. G.'s brief is dan ook verre van bemoeiend:

„Ten zevende. Ik verklaar dat het Concept-Reglement op de kerkelijke goederen buiten debat moet blijven. Voorreest omdat nog geen enkele Kerkeraad het onderzocht of er over gestemd heeft, en het dus nog geen reglement is; en ten andere, omdat zulk een reglement nooit kan of mag een voorwaarde van kerkelijk samenleven.“

Alsoo buiten debat moet blijven een Concept, waarvoor gij nog onlangs warm ijverdet; waarvan gij de aanneming nog onlangs zeer sterk aanriedt; en dat zoo klaar en duidelijk aantoonde, hoe de genootschappelijke zuurdeem wel terdege door het Reglement van 1869 in uw Gereformeerde kerken insloep.

En dan gaat hij dus voort:

„Ten achtste. Ik verklaar, dat het mij griet in alle „berichten van Reformatie“ te lezen, dat de onttrekking aan het gezag van het onbijbelisch en ongereformeerde kerkbestuur der Ned. Herv. Kerk niet is een afcheiding van die Kerk zelf, gedacht als zedelijk lichaam in den Staat, omdat ik zulk een afcheiding tusschen het bestuur en hetgeen bestuurd wordt in strijd acht met de natuur der zaak, den eisch der Christelijke eenvoudigheid in art. 27-29 onzer belijdenis.

Ten laatste verklaar ik, dat ik, afgedacht van de aanleiding en zonder beoordeeling van alle motieven, de daad als daad, de onttrekking aan het gezag der Haagsche Synode, of wat men thans noemt de afwerping van het Synodale juk, voor alle belijders van de gereformeerde religie, beschouw te zijn een plichtmatige daad, een daad van gehoorzaamheid aan den Heere, zoo die daad werkelijk leidt tot scheiding van het kerkgenootschap, dat door die synode bestuurd wordt. Wij, ik meen te mogen zeggen, de kerkeraad en de gehele gemeente, die ik het voorrecht heb te dienen, wij zullen den doeleinderen broederen gaarne de beide handen toesteken, zoo zij met ons verklaren kunnen: zich af te scheiden van de Nederlandse Hervormde kerk, tot dat wederkeert tot de leer, tucht en dienst der Gereformeerde Kerk.

Den lezers van de *Heraut* verzoek ik van deze verklaring nota te willen nemen. En u, Hooggeleerde Heer, dank ik voor de mij geschonken gastvrijheid in uw blad, terwijl ik blijf Uw HG. dienstw. dienaar en medebroeder W. H. GISPEN.”

Weer een griet! En dat niettegenstaande we telkens en telkens verklaard: *Wij hebben niets meer met de Nederlandse Hervormde Kerk uitstaande, maar zijn en blijven de Nederduitseche Hervormde of Gereformeerde Kerk van Amsterdam.*

En dan dat laatste. Alsof we, ik weet niet wat voor gruwel bedreven, wil de heer Ds. Gispén wel zoo goedig zijn, aan de aanleiding tot onze afwerping van het juk niet te denken; onze motieven niet te beoordeelen; en zelfs ook zoo nog onzen stap alleen dan plichtmatig te keuren, zoo we doen wat we juist deden en nog doen, maar wat Ds. Gispén niet gelijft te erkennen als bestaande.

Wat dunkt u, zou men het voor tien jaren voor mogelijk hebben gehouden, dat mede in naam van den Kerkeraad der Christelijke Gereformeerde kerk te Amsterdam zóó zou gesproken worden op een oogenblik dat duizenden bij duizenden het Synodale juk hadden afgeschud?

Metterdaad hier is oorzaak voor leed. Vooral, en daar lette men op, omdat Ds. Gispén meent in deze te mogen spreken namens zijn Kerkeraad en zijn gansche gemeente.

Waarom dat toch?

KUYPER.

Wat de Pers.

Steeds helderder li-hi gaat op over de innerlijke tegenspraak van een kerkgenootschap, dat met een artikel XI in haar hoofdstatuut, een Moderne tot Groot-Hierarch in haar Synode plaatst, en inmiddels de Gereformeerden uitwerpt.

Zoo zegt nu weer de *Herv* in antwoord op bedenkingen van den heer Carlier, omtrent ons Gereformeerden:

„Wie zij overigens mogen zijn en wat hun met recht worde te laste gelegd, hun optreden heeft het tweeliching karakter onzer kerkelijke beweging te helderder aan het licht gebracht; en hun revolutionaire handelingen moegen menig oog daarvoor hebben geopend, dat tot nu toe er voor gesloten was.“

Dit toch is, dunkt ons, zoo duidelijk, dat onze ker-

kelijke wetgeving de belijdenis wil handhaven en vrij-laten meeren. Van dit geven en nemen leert geheel haar geschiedenis gedurende de laatste jaren tal van bewijzen. Art. 11 A. R. draagt met name de handhaving der leer aan de kerkbesturen op; maar is'er van eigenlijke handhaving wel sprake? Het reglement op het godsdienstonderwijs schrijft bij de bevestiging van nieuwe leden vragen voor, wier confessionele betekenissen niet kan geloofend worden. Doch is het stellen van andere vragen niet eveneens geoorloofd; indien het maar... soorlijk vragen zijn?

Op dit alles echter is onzerzijds zoo dikwerf gewezen: het is door zoovele Modernen erkend en wordt door de Orthodoxen zoozeer betruurd, dat het wel overbodig mag heeten op dat tweeliching karakter onzer kerkelijke wetgeving te wijzen.

Daar zijn er die daarin juist hare voortreffelijkheid stellen.

Het is echter niet een ieder gegeven dit als iets voortreffelijks in te zien.

De gereformeerde bijv. konden dit niet.

En toen zij ernst maakten met de handhaving der leer en met het oog daarop, tegen de reglementaire kerk zondigden, vonden zij deze met haar nuchterdelen op hun weg.

De kerk kan den Gereformeerden toevoegen: gij vergrijpt u aan mijn reglementair samenstel en verbroekt het; daarop staat straf.

In dan spreken beiden de waarheid. Maar bewijst dat niet juist de onwaarschijn van ons kerkelijke wezen?

En alleen hierop wilden wij wijzen, gelijk wij zoo dikwerf deden, en zullen blijven doen.“

Dit stelt van Modern standpunt de zaak zuiver in het licht.

Twee kinderens droeg deze moeder in haar schoot: een stel Reglementen en een Belijdenis.

Deze beide vloekten met elkander.

En nu heeft de Reglementaire geest kort en goed de aanhangers der Belijdenis uitgeworpen.

KUYPER.

Uit de onthomene kerken

WOM. Vrijdag 11 dezer 's morgens 10 uur waren de Class. Heeren Goddeloof en Adama te Wons en stapten af aan de herberg. Onderling Politiek, de Consulst Dr. Lamberts en een met den Consulst mede gekomen heer, waren reeds aanwezig. De gewone vergadering was geloten. De herbergier werd gezonden om den bewoner van de Consistorie op te roepen om voor de heeren te verschijnen. Aan deze oproeping werd geen gevolg gegeven.

Toen werd de herbergier nogmaals gezonden om te vragen of de vergadering te 12 uur gereed en ter beschikking was, waarop te kennen gegeven werd dat de kamer geloten was, niet mocht worden geopend en alzo niet beschikbaar was.

Ruin 12 uur vertrokken Dr. Lamberts en Politiek. Wie die vreemde heer was is onbekend. Deze vertrok reeds na de opraging van de Vergadering, loopende met den koetsier, met wien de Class. heeren gekomen waren. Namiddags omstreeks 3 uur kwam de koetsier weder aanloopen en vertrokken de heeren omstreeks 3½ uur. Na 't vertrek van den Consulst en den onderling brachten de heeren van 't Class. Bestuur een bezoek bij den president-Kerkvoogd G. Burghgraaf en bij den tweede Kerkvoogd S. S. de Witte, doch moesten bij de deur vertrekken omdat beide heeren over kerkelijke zaken niet te spreken waren.

Immediats was door den Kerkeraad een Circulaire aan de Gemeente in gereedheid gebracht met een aangehecht formulier van trouwbetooning dat getekend van worden ingezonden bij den Kerkeraad. Dadelijk na het vertrek der Class. heeren werd getoonde Circulaire bij alle leden en hoofden van huizezinnen (niet leden) aan huis bezorgd en op heden zijn, zeker reeds meer dan 60 van de 110 verspreide formulieren terugbezorgd (getekend). Na veel telegraphieeren aan Ds. Ploos Dr. Wagenaar, Ds. Van Kasteel waren we zoo gelukkig dat Ds. Van Kasteel gelegenheid kon vinden om ons op Zondag (gisteren 13 Febr.) te helpen.

Ds. Schuurman, Sekhuan van de Kerk, die als ringpredikant des voormiddags de vacature hier moet vervullen, had te kennen gegeven niet te zullen komen.

Evenwel bestond de vrees dat Ds. Goddeloof de brutaliteit zou hebben om een poging te wagen en ons voor te komen. 't Schijnt ook dat hij het burgerlijk bestuur vrees bestond voor verstoring van orde en rust, want Zondagmorgen 8 uur verscheen in ons stil dorpke de rijksadvocaat met drie politieagenten.

De kerkeleden bleven geloten tot 't kwartier voor negen. Toen begaven de Kerkeraad, de Kerkvoogden, Ds. Van Kasteel en ondergetekende zich naar het aan de kerk aangebouwde kamertje, dat toegang tot de kerk en den predikstoel verleent en op het allier gewone uur (9 uur) ving, zonder eenige stoornis, zonder dat iemand der gevreesde vervolgers verscheen de Zaterdag te voren langs de huizen der gemeentenaren aangekondigde godsdienstoefening aan. In grooten getale was de gemeente vergaenwoordigd, (een enkel gez. werd gemist) en vielen uit nabijgelegen dorpen, die medelven met de thans aanhangende kerkelijke zaken, wonden 'smorgens en 'smiddags de godsdienstoefeningen bij. Beide keeren sprak Ds. Van Kasteel haar aanleiding van Jes. 64: 1 en 2 en 3 en 4 en zonder overdrijving zij 't gezegd, gingen velen benoedigd en getrouwt huiswaarts.

Er is blijdschap bij Gods volk en toemadering der harten. De koelheid maakt plaats voor warmte. De daad der Kerkeraad geeft indruk in de gemeente en voor zoover ik hoor, ook in omleggende dorpen. De Heere bekwaam hier den Kerkeraad en allen die de groepen zijn, om de gemeente te helpen leiden in de sporen van waarheid en recht in de Kerk onzes Heeren.

ZUIDWOLDE, bij Groningen. Tot onze blijdschap en dankbaarheid kan ik u mededeelen, dat de dag van Zondag kalin en rustig is doorgebracht. De prediking des Woords leed nu noch des voor, noch des namiddags gelieven hinder. Eene groote schare vulde telkenmale het bedehuis, naar onze verwachting niet zonder reden. De ringpredikant verzoonde zich des voormiddags slechts even, des namiddags was de tegenwoordigheid van onzen gewonnen veldwachter voldoende ter bewaring van de orde. Make de Heere ook verder den weg gebaad om zijns Naams wil!

Kerkelijke Berichten.

Beroepen.

NED. HERV. KERK.

Bredervoort, F. B. Nusselder te Kooten. Baambrugge, J. I. de Kat Angelino te Varik (cl. Zalt-Bommel).

Nijmegen en Elshuizen, J. Rijnsberg te Ternaard. Koudum, J. Rijnsberg te Ternaard.

Opende (prov. Groningen), W. K. P. Gouree te Kerkwerpe.

Zegveld, C. Bouthoorn te Sprang. Zoetermeer-Zegveld, M. H. Bolkestein te Woubrugge.

CHR. GER. KERK.

Paterson (America), E. van het Loo te Sliedrecht. Hijken (cl. Beilen), H. Siertma cand. te Kampen.

Bedaakt.

NED. HERV. KERK.

Loon op Zand, M. J. Bouman te de Meer. Heteren, C. P. N. Pikaar te Overchie. Putten op de Veluwe, J. W. H. Kalkman te Monster. Benschop, C. Bouthoorn te Sprang.

Tholen, H. Pop te Hagestein. Oudemirdum en Sondel, D. T. Meisner te Hartum c. a.

Lemmer, E. J. Homoet te Oldehoorn. Willemoord, J. A. Valsten te Luiten. Schiphol, W. de Lange te Brochem c. a.

CHR. GER. KERK.

Enkhuizen, A. M. Donner te Genemede. EVANG. LUTH. KERK.

Tiel, D. Preger te Groede. DOOPSCH. KERK.

Blotzijl, C. P. van Eeghen Jr. te Aardenburg.

Correspondentie.

Plaatsgebrek is oorzaak dat een aantal ingezonden stukken, enz. alsnog moeten worden uitgesteld.

Advertentien.

Bevallen van een welgeschapen ZOON LUDWINA CATHARINA BREMS, geliefde Echtgenoot van

SJOERD ZIJLSTRA.

Oosterbierum, 13 Febr. 1887. (98)

Eenige kennisgeving.

Heden verblijde de Heere ons door de geboorte van een welgeschapen ZOON.

J. WOLTER.

M. WOLTER.

JANSSONIUS.

Amsterdam, 16 Febr. 1887.

Door de goedheid onzes Gods bevallen van een welgeschapen ZOON AFTE TJALMA zeer geliefde Echtgenoot van

ANNA VAN RIJS.

Hemelum, 16 Febr. 1887. Algemeene kennisgeving.

De Boekhandel van HÖVEKER & ZOON,

en het Fantoor van den Uitgever

J. A. WORMSER

worden in de tweede helft van Februari 1887 verplaatst naar de

derengracht over de Warmoesgr. No. 186

TE AMSTERDAM.

M. J. van Amer. Orgels,

J. A. RADIUS,

Kelzersgracht 315 Amsterdam

Steeds voorhanden eene groote keuze Amerikaansche en andere Orgels, uit verschillende

Fabrieken, tegen de laagst mogelijke prijzen, van f 65.— af. Zoo noodig tegen gemakkelijke betaling, of te huur van f 2.— af per maand.

Speciale Inrichting voor Reparatie.

Aan de Intekenaren zijn verzonden de eerste 4 Nos. der

Godsdienstige Blaadjes.

van den Jaargang 1887.

No. 193. Goed uit kwaad.

No. 194. Zijns broeders hoeder.

No. 195. Moeders.

No. 196. De beste geneesheer.

Ter Pers:

No. 197. Niet verooten.

No. 198. De toevenaar en het Evangelie.

No. 199. Tweeërlei juweelen.

No. 200. Een Godsgericht.

Bij teekening ontvangt men maandelijks 12 blaadjes (van elk No. 3 stuks), alzo 144 per jaar voor f 1.— en fr. p. p. voor f 1.20.

Gesorteerde pakjes van 500 Ex. in 20 verschillende Nos. f 3.—, franco per post f 3.20.

De Uitgever C. VAN BENTUM,

(95) te Utrecht.

Bij ZALSMAN te Kampen, verschijnt:

Kerkelijk Handboekje.

Bevattende de voornaamste acten der Nationale en Provinciale Synoden, alsmede de Post-Acta der Synode te Dordrecht in 1618 en 1619.

Ten dienste van Predikanten en Kerkeraaden.

Prijs f 1.25.

Bij H. TEN HOVE, Boekh. Predikheerenstraat 417, te Utrecht, is voorhanden:

G. Voeltus, De uitnemendheid van de leer der Gereformeerde Kerk, tot bevordering van troost en heiligheid, in tegenoverstelling van de troosteloze en krachteloze leer der Remonstranten Amsterdam 1833. f 1.25.

K. Aug. Düchsel, Bijbelverkl., 8 dl., innen. f 50.

Patrick, Polus en Welsch, Engelse Godgeleerden, Bijbelverkl., 17 dl., geb. f 30.—.

Klinkenberg, Bijbelverkl., 27 dl., geb. f 30.—.

E. A. Frouit de Talmu, Ontwikkeling en uitbreiding, 7 dl. (Bijbelverkl.). f 5.—.

Starinch, Bijbelsch zakelijk Woordenboek, 17 stukken (ontbreken 3 stukken). f 17.50.

Catalogus, Theol. boeken op aanvraag.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

Heeft de Gemeente van Christus behoefte aan eene Christ-lijke Universiteit?

DOOR

N. A. DE GAAY FORTMAN.

Prijs f 0.10; 25 ex. f 2.—; 100 ex. f 7.—

Bij G. F. CALLENBACH, te Nijkerk, verscheen:

De Dord'sche Kerkenoorde

TWEDE VERMEERDERDE DRUK.

met verklaring van de vreemde woorden en enkele bepalingen uit de Post-Acta.

Uitgegeven door en met een voorrede van Dr. W. VAN DEN BERGH en G. H. VAN KASTEEL, Bedienaren des Woords te Voorthuizen en Kollum.

PRIJS 12½ CENT.

25 Ex. f 2.25; 50 Ex. f 4.00; 100 Ex. f 6.50.

Door alle soliede Boekhandelaren te bekomen

Voorts schrijft men van daar:

Bij A. MULDER, Boekhandelaar te Pekela, is verscheen, en bij Zed. en den schrijver per postwissel of onder toezending van postzegels te onbieden:

Het plaatsvervangend Ijden van onzen Heere Jezus Christus, naar de leer en naar de Heilige Schriften, door H. Z. KLOEKERS, Pred. te Nieuwe-Pekela.

96 blz. groot octavo, prijs 50 Cents, franco aan huis. (36)

Gereformeerd Kerkelijk Congres.

Ingevolge lastgeving van bovengenoemd Congres, heeft het Bureau de eer ter kennis van belangstellenden te brengen:

1º dat gisteren aan de H. H. Moderatoren en voorloopige Consulanten zijn afgezonden: a. de Adviezen der Zakelijke Sectiën; b. de Instructiën (voor Moderatoren, Agenten en Consulanten); c. de noodige Onderteekings-formulieren; d. de Concept formulieren en e. de bijzondere opgaven voor elke Classis;

2º dat inzage van de Adviezen der Zakelijke Sectiën bij H. H. Moderatoren en Consulanten kan genomen worden, na onderteekening van de bekende toegangsformule voor het Congres;

3º dat H. H. Agenten die een exemplaar der Instructiën mochten wenschen te bezitten, dit op aanvraag zullen ontvangen;

4º dat ieder onderteekenaar der toegangsformule bij het Bureau, 162, Kelzersgracht, informeren kan, wie voor zijn plaatselijke kerk als Moderator of Consulent is aangewezen, en

5º dat alle handelingen van het Bureau, evenals de Besluiten van het Congres, geheel rusten op den grondslag van broederlijke raadgeving en onderling hulpbetoon, en alzo in geen enkel opzicht het karakter dragen, als gingen ze uit van eenig gezag.

Het Bureau van het Congres,

Dr. A. KUYPER, Voorzitter.

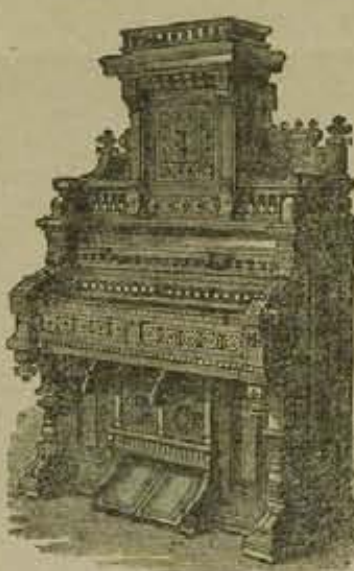
Ds. P. VAN SON.

Dr. J. WOLTER.

W. HOVY.

Amsterdam, 16 Februari 1887.

De Amerikaansche Estey-Orgels

blijven steeds hun ouden roem handhaven, uitmuntende door liefelijken toon, hoogst duurzame constructie en sierlijke teekening.

Hooge onderscheiding van vele Europeesche Vorsten. Aanbevolen door de grootste Musici der wereld.

Groote sortering. Lage prijzen. Volledigste garantie. Generaal-Agent voor Nederland en Koloniën,

G. A. GOLDSCHMEDING,

Warmoesstraat 141, Amsterdam.

NB. Als bewijs van duurzaamheid strekke onderstaande tot aanbeveling:

Ondergeteekende, van den Heer GOLDSCHMEDING een Amerikaansch Estey-Orgel gekocht hebbende, verklaart gaarne dat dit orgel, na een ruim twaalfjarig gebruik, volkomen goed en zuiver van toon is gebleven en geen stemming of reparatie is noodig geweest, waarom hij dan ook zijne tevredenheid omtrent genoemde orgels betuigt en dezelve zeer durft aanbevelen.

(w. g.) D. VERBEEK,

Overtoom, Amsterdam.

WERVING VOOR OOST-INDIË.

VOOR Handgeld bij zes-jarige verbintenls / 300. Nederlanders / Aanbrengpremie 10.

Zij die zich willen verbinden moeten zich aanmelden bij een der Plaatselijke of Garnizoens-Commandanten of bij den Commandant van het Werdépot.

Inlichtingen kunnen gevraagd worden aan alle Burgemeesters en, ongefrankeerd, aan het Dept. van Koloniën, Zij worden kosteloos gegeven.

Gij zijt van Christus.

LEERREDE naar 1 Corinthe 3: 23.

Na afwerping van het juk der Synodale Organisatie, gehouden in de Hervormde Gemeente te Hilaard, den 23sten Januari 1887, door

J. C. SIKKEL,

Dienaar des Woords.

Prijs 15 Cents.

Bij de meeste Boekhandelaren te bekomen en tegen inzending van het bedrag bij den Uitgever.

Leeuwarden. A. JONGBLOED.

Heden verschijnt bij den Uitgever A. H. TEN BOKKEL HUININK, te Utrecht:

Th. GRIESINGER, DE JEZUITEN.

Volledige geschiedenis hunner openbare en geheime werkzaamheden, van de stichting der Orde tot op heden.

2de Druk, compleet in 12 afleveringen, (ieder 3 4 4 vel druks) à 35 Cents.

Alle soliede Boekhandelaren nemen bestellingen aan. (57)

Vrije Universiteit.

Dezer dagen ontvingen Directeuren een schrijven van een begunstiger dezer stichting, een man, die vóór een paar jaren nog warm voorstander was der „Vereniging Vrienden der Waarheid tot handhaving van de leer en rechten der Gereformeerde kerk“, doch die nu niet alleen voorstander der Synodale kerk is, doch zelfs lid van een z.g. Classicaal bestuur, dat in de laatste maanden zich door vervolgzucht tegen de handhavers van de rechten der Gereformeerde kerk heeft onderscheiden — in welk schrijven hij zijne contributie opzegde; terwijl hij daarbij het volgende aanvoerde:

„In weerwil van het beweren van het tegendeel, meen ik toch tusschen het bestaan der V. U. en de beroeringen in de Hervormde kerk een nauw en innig verband te zien; zóó nauw, dat ik die daaraan toeschrijf en zo ten minste beschouw als om haar verwekt.“

Dit schijnt dus met andere woorden te willen zeggen: „Uit medelijden met de arme theologische studenten, die hunne opleiding aan de V. U. ontvingen (van de juridischen-litterarische kan toch wel geen sprake zijn) hebben de Kerkeraden van Voorthuizen, Kollum, Leiderdorp, Bunschoten, Rotterdam, enz. enz. besloten met de Synodale hierarchie te breken, hun eigen rust op te offeren, al de geldelijke voordeelen der Synodale kerk prijs te geven, uit hun rechtmatig goed gebannen te worden, de inkomsten hunner leeraren te zien inhouden, enz.“ Nu, zulk een zichzelf vergetend medelijden is waarlijk nog een ongehoord feit in de geschiedenis!

Mij dunkt, dat zulke onzinnige argumenten duidelijk genoeg aantoonen, hoe zwak men staat tegenover de groote ontwakings in de consciënten, die God de Heere in zijn barmhartigheid thans op kerkelijk gebied doet aanschouwen. Wat die ontwakings zelf betreft — dat de liefhebbers van het hooger onderwijs, gebonden aan het Woord des Heeren, zich daarin verheugen, wie kan hun dit ten kwade duiden? — En dat het gevolg er van zijn zal, dat al zeer spoedig de Vrije Universiteit niet meer in

staat zal zijn te voldoen aan den grooten aandrang der kerken, die van haar leeraren w